

med nogle Spørgsmaal, som det vilde være umuligt at svare paa i en kort Bemærkning, men som der for øvrigt allerede i ikke ringe Grad er svaret paa gennem min Skattelovstale og gennem den Tale, som vort Partis ærede Ordfører (L. Rasmussen) holdt her i Dag. Der er peget paa, at skulde Vælgerne bringe et andet Flertal, saa maa vi tage hele vort Skatte- og Toldsystem op til en alvorlig Overvejelse og til en grundig Revision, hvor vi bl. a. maa og skal naa til et bedre Forhold mellem direkte og indirekte Skatter. Der vil være mange Veje, ad hvilke man kan naa det Maal, og med Hensyn til Nedskæring og Sparsommelighed har vort Partis ærede Ordfører i Dag gjort Rede for, at havde man fulgt os, var man naaet videre frem i Retning af Balance, end man naar ved, at den ærede Regering gennemfører sin Politik.

Pürschel: Til den ærede sidste Taler vil jeg gerne sige, at den Paastand, det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen fremsatte, at man ved at følge Socialdemokraterne vilde naa videre frem i Retning af Balance, allerede paa det mest fyldestgørende er modbevist af vort Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Korsgaard. Det forbyrder mig derfor, at det ærede Medlem Hr. Borgbjerg nu vil gentage den Paastand; en Paastand bliver jo ikke rigtigere ved at blive gentaget.

De Tanker, der her i Tinget har været fremme om at begrænse Talestrømmen, har jo ikke fundet nogen Tilslutning og er, som det synes, beklageligvis atter opgivet. I Tyskland har man været inde paa de samme Tanker, og man har der gennemført en Begrænsning af Taletiden — det er ganske vist en meget vid Taletid, man har givet, en hel Time. Men der kom Betænelighederne kun frem fra det yderste Højre og det yderste Venstre. De andre Partier var enige om at gennemføre denne Begrænsning, og Præsidenten udtalte, at Rigsdagens forringede Anseelse i ikke ringe Grad skyldtes Snakkesaligheden. Det er betegnende for, i hvilken Grad Tidens Tanker er Fælleseje, at man ogsaa dernede spøgende har syslet med den Tanke, jeg har hørt nævne her, at der skulde indrettes et Forsøkningsapparat paa Talerstolen, saaledes at man fra Salen kunde sænke de Talere, der talte alt for længe og alt for trættende.

Det ærede Medlem Hr. Schmidt har i Aften gjort nogle Bemærkninger, som jeg finder Anledning til at understrege. Han talte om Kulturarbejdet Syd for Grænsen, talte om dem, der vilde det uforkastelige, at

udbrede dansk Kultur. Dette beder jeg bemærket af de radikale og socialdemokratiske Medlemmer her i Salen. Dernæst talte det ærede Medlem med Uvilie mod dem, der vilde noget mere. Jeg skal ikke komme ind paa dette Spørgsmaal, men kun sige, at det forekommer mig noget vanskeligt for det ærede Medlem at gaa imod dem, der vil noget mere, naar han selv endte sin første Tale her i Folketinget den 21. Oktober 1920 med at sige: Agtelse for det tyske Folk, kulturel Frihed for det og en Fremtid, der kan bringe Revision, det er mine Ønsker. Det ærede Medlem Hr. Schmidt plejer at tale om, at det, han vil, kun er Retfærdighed, Retfærdighed overfor det tyske Mindretal. Men saa slap han forleden Dag til at sige, at en Lov gav aldrig Retfærdighed. Det var for saa vidt et meget behageligt Standpunkt for det ærede Medlem, som det jo derved lykkedes ham at bevare en Ret til stadig Utilfredshed. Men denne behagelige Stilling har sine Skyggesider. For naar det efter det ærede Medlems Opfattelse er umuligt at skabe fuld Retfærdighed ved en Lov, saa forstaa vi jo paa en vis Maade bedre det stadige Krav om Retfærdighed, det, som vi ærligt fra alle Partiers Side har stræbt at opfylde her i Landet, men vi vil paa den anden Side med større Sindsro høre Bæbrejdelserne for ikke at have ydet fuld Retfærdighed. Det vil jo nemlig efter det ærede Medlems egen Definition sige: for ikke at have ydet det umulige. Allerede de gamle Romere sagde jo, at til det umulige gives der ingen Forpligtelse.

Det ærede Medlem Hr. Rode talte atter i Aften om Statslaanet af 1921 og bebrejdede Regeringen, at den havde optaget dette Laan paa et meget uheldigt Tidspunkt. Maa jeg bringe i Erindring, at der var nogle Medlemmer i dette Ting, der ikke stemte for dette Lovforslag. Til dem hørte jeg, og jeg motiverede den Gang, hvorfor jeg ikke kunde stemme for det, og blev i den Anledning haanet noget af det ærede Medlem Hr. Rode, der selv stemte for dette Forslag. Dernæst har jeg ved Behandling af Tillægsbevillingsloven i Fjor fremdraget de besynderlige Forhold med Kurssvingningerne i de Dage, Laaniet blev realiseret, og jeg har under Finanslovbehandlingen den 17. Oktober i Fjor udtalt Ønsket om, at dette Statslaans hele Historie maatte blive undersøgt af den nedsatte Kommission. Jeg sagde den Gang, at det, det gjaldt om, var at faa undersøgt — jeg haaber, jeg har Formandens Tilladelse til et kort Citat —, hvor meget Underhaandsindflydelse og Forhaandskendskab har betydet for Tidspunktet